

Op ons werk

Ank: Laatst hè, op mijn werk...

An: Ik heb er van gehoord.

Ank: O ja?

An: Ja, je vertelt het me net.

Ank: Dat is waar. Maar op mijn werk was er zo'n dier... dat dan tussen je benen doorglipt...

An: Een kwal? Een wasbeer? Een glibber?

Ank: Ga door...

An: Een beerdiertje? Een herdershond? Een kolibrie?

Ank: Stop maar. Dit heeft geen zin.

An: Je bent gestopt met werk intussen?

Ank: Ik zoek wat anders inderdaad.

An: Ik zoek ook, maar steeds verkeerd. En ik ben als de dood voor die dieren die zo onverwacht tussen je benen doorglippen.

Ank: Er blijft er wel eens een zitten.

An: Als hij warm is en niet zo harig, vind ik het zelfs prettig.

Ank: Het is zo gauw zo groot.

An: Ach?... Och...

Ank: En het beweegt niet altijd op een prettige manier.

An: Dat zou kunnen, maar hoe zit het met je eigen bewegingen? Stilstaan voelt niet lekker, wat mij betreft.

Ank: Ik kijk wel uit met stilstaan. Je weet nooit waar ze kruipen.

An: Zo lang ze kruipen, ben ik er gerust op.

Ank: Maar niet op mijn werk.

An: Maar niet op mijn werk.

27-03-015; 3nul-3-een5; een+dertig\3/vijf+tien